

{ אז נדברו }

פרשת בראשית תשפ"ד | גליון מספר: 621 | לסדר: "זה ינחמנו מזמנינו ומעצבון ידנו"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

**ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:**

079-5319191

**נודה להשתתפותכם
בהוצאות הגדולות!!**

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

תולדותם נשפך דמם עליך כמים, תפן כי נפשנו אפפו מים...

מיד במוצאי שמיני עצרת... כמובן שמיד פתחנו את קווי המידע... ברגע שהתחלתי להתעדכן בהיקף המפלצתי של הטבח... אז כמו כל יהודי השאלה הראשונה שצפה ועלתה לי בראש. מה ה' רוצה לעורר אותנו?? במה צריך להתחזק?? כן... זו שאלה שכל יהודי אמור איכשהו לשאול אותה... וככה תוך כדי האזנה אובססית מול קוי המידע... (קו הקורונה, קו מידע לכל וכדו') ובין עדכון לעדכון אני פוחד ידיים ושואל מה... מה ה' רוצה לעורר אותנו...

ואז פתאום קלטתי שתכל'ס אני מרמה את עצמי!!! כי השאלה מה ה' רוצה לעורר אותנו זו תחנה שניה!!!! קודם תפנים שזה בכלל בורא עולם!!! קודם תפנים שהכל בגזירת עליון!!! קודם תסכים להפנים שאין פה חמאס' ולא איראן, זה לא צה"ל ולא כשל של שב"כ... הכל בגזירת עליון!!! קודם תפסיק לדבר על הכשלים... כאילו לא ה' פעל כל זאת... אחרי שאני אפנים שזה בורא עולם... אז!!! אז אפשר לגשת לשאלה: מה ה' בא לעורר אותנו?? בא לעורר אותנו... זה בסה"כ שאלת בירור נקודתית... הסיפור הגדול והאמיתי זה לשים את כל המידע בצד... ולהבין שהוא בורא ומנהיג לכל הברואים...

ובינינו... עם יד על הלב... זה קשה!!!! קקקקשה!!!! אני אהיה כנה איתך ואודה בפה מלא!! אני בעצמי מתקשה מאוד בזה... כי סו"ס המידע עדיין כל הזמן מתעדכן והעדכונים כל הזמן שוטפים... וסו"ס אני בן אדם... אני רוצה לדעת מה קורה... איפה זה אוהז... ואז דובר צה"ל מדבר... ואז שר הבטחון אומר את השמועס' שלו... וכמובן שהכל שטויות... כוחי ועוצם ידי... אבל ששששש... תן... תן לי לשמוע עד הסוף!!!! בא... בא לא נתעלם... בא לא נטיח את הקושי... בא לא נדבר רק על הרצוי... אלא נתמקד גם במצוי... הצורך שלנו בלהתעדכן מה קורה הוא טבע אנושי!!! זה נורמלי!!! אי אפשר להתעלם מקיומנו...

אבל מה לעשות... בימים אלו אנחנו זקוקים לאמונה בהירה הרבה יותר מכל זמן!!! (כמו שדוד המלך אומר יום איראני אליך אבטח... תמיד צריך לירא ה'... אבל כ"ש ביום שאירא) תבין: מילא כשתקנתי את החשמל בבית... וגייסתי כספים והרמתי אירועים וטעיתי לחשוב שכוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה... נו... זו ההתמודדות היומיומית שלנו מול אמונה ובטחון... עד כמה שם שמים שגור על לשוננו בכל פרט בחיים... אבל!!!! כשקורה כזה דבר נוראי... בכזה היקף עצום... ובכזה קנה מידה בלתי נתפס... כאן אנחנו נצמדים לקיר... וזה נהיה שחור לבן!!!!

אני רוצה להצמיד אותך לקיר... תחשוב רגע בכנות: קרוב ל-1000 נרצחים יהודים!!! נראה לך שזה משהו כזה חובבני שיכול לחמוק מהידיים של הרבש"ע? נראה לך שסדר גודל של אלפי אלפי משפחות שכולות זה משהו שקשור לאיזה כשל מודיעיני ש... ש... שחמק מהידיים של בורא עולם?? כאילו... כאילו בורא עולם לא עומד מאחורי זה... כאילו ה' תכנן לנו משהו אחד... ואז הגיעו כמה מחבלים וחפרו מנהרה מתחת כסא הכבוד והרגו לבורא עולם אלף יהודים?? הנוסחא הזו מסתדרת לך בראש?? תבין: מילא הצלחת שנשברה לך בבית... והאוטובוס שלא הגיע ועוד כל מיני דברים קטנים שקרו לאחרונה ואמרת אאוף ולא זכרת שהכל בגזירת עליון!!!! נו... זה כבר ההתמודדות היומיומית שלנו באמונה... אבל כשמדובר בעת צרה בסדר גודל שכזה... פה אין הרבה ברירה... זה די שחור לבן!!! תשב עם עצמך ותנסה לחשוב:

מי תנכנ לנו את ה"סדר יום" החדש והמפתיע הזה? החמאס או בורא עולם??

מי הולך להכתיב לנו את הסדר יום של השבועות הקרובים? צה"ל או בורא עולם??

זה סיפור רציני וגדול מידי בשביל שזה יראה כמו כל העיריבות אור וחושך שלנו שכמובן הכל משמים אבל כוחי ועוצם ידי... ומומלץ בחום לחשוב על זה ברצינות וכמה שיותר מהר!!!!

אני רוצה לעצור רגע ולהבהיר: עקרונית אין לנו כעת את הלוקוסוס לדבר על מה שקרה... כי סו"ס אנחנו לכאורה כעת בתחילת עידן... אנחנו לקראת מערכה שעל פניו לא הולכת להסתיים תוך יום יומיים... ואת זה כולנו מבינים... כך שעצוב מה קרה... בא לא נדבר על הטבח הנורא ועל מתקפת הפתע ומה אנחנו צריכים להתחזק וכו' וכו'... עזוב את זה... אין לנו כעת זמן לדבר על זה!!! בא תסתכל עם הפנים קדימה... ותשאל תכל'ס...

לאן פני מועדות בשבועיים שלוש הקרובים?? כעת שתי אפשרויות לפני!!!

אפשרות אחת היא לנשום נשימה עמוקה ולהתחיל לשנן ולהתמקד ביסוד אחד ויחיד שזה הולך להיות הקו המנחה שלי לאורך כל השבועות הקרובים... אין עוד מלבדו!!! הכל בגזירת עליון!!!! ומלא כל הארץ כבודו והוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים... וכל מה שקרה וקורה כעת הכל בהשגחה פרטית... ואני מתמקד בזה!!! חי את זה!!! מתרומם מזה!!! ואם משהו מפחיד אותנו או מעיק עלי אני מתנהל ישירות מולו... מפחד איתנו... צועק אליו... סומך עליו... וכמובן גם משתעמם מולו... (בטח... אם כולם לידי יקשיבו לקוי התוכן... אני אשאר משועמם אבל מולו) זו אפשרות אחת!! אבל אפשרות שניה זה לחתום קבע עם האוונגויות וקוי הנייעס... ולהחליט ששחקני האירוע לאורך השבועות הקרובים, זה חמאס, חיזבאלא... כוחות צה"ל ביבי ושאר ירקות... מה ביבי מה אמר ומה דובר צה"ל אמר. ומה קורה ברצועה. והאם משיגים שליטה... ואין הגזירה בצפון... וזה הולך להיות כל הנושא שלי מבוקר ועד לילה בשבועות הקרובים...

ה' פיטר את כל המשגיחים!! ה' תפס את מושכות המשגיח!!

קשה לדבר על זה... אבל בורא עולם בשבוע האחרון פיטר את כל המשגיחים וכל המשפיעים והמוכיחים בשער... למה? כי די... נמאס לנו לשמוע את האימונים שלהם... כמה משגיח יכול לרדוף אחרי בחור ולהשמיט לו שוב ושוב... שיפסיק לחגוג ולבלות ויכנס לבית מדרש... כמה אפשר לשמוע שהחיים זה לא פקניק ותקח את עצמך לידיים... נו... כמה... כמה אפשר לשמוע את המשגיח חופר וחופר ולא גומר לחפור... די... רד ממני... תן לי לחיות... מה שקרא: סע ממני... כנ"ל בייחם לכל המשפיעים שכל היום מאיימים שאוי ואבוי... פגעי הטכנולוגיה... ויש דין ויש דיין... ואוי ואבוי... ה' לא יותר על זה...

נו... תגיד לי: כמה אפשר לשמוע את התקליט השבור הזה מאותם אנשים קבועים??? סו"ס אנחנו בני אדם... ודי... חפרתם... הגזמתם... גם בשלב מסוים אתה מתרגל לפרוטוקול... אני אעשה מה שאני רוצה... והרב הזה 'של' האינטרנט ימשיך לנגן... למחות... ניתן לו לסיים את המשפט... ונמשיך הלאה לקליפ הבא... להודעת וואצפ' הבאה...

בורא עולם ראה שבאמת נמאס לנו מכל המשגיחים והמשפיעים והוא החליט לקחת מהם את המושכות... בשמחת תורה האחרון ה' הופיע כמו משגיח בעיצומה של מסכת טבע המונות... ודפק דפיקה אדירה על השלחן... מה זה פה... מה אתם עושים פה... מה שלושת אלפים ישראלים עושים בשעה שש וחצי בבוקר בעיצומו של יום טוב שחל בשבת...?? מה אתם מחפשים פה??? אם המשגיח היה מופיע שם ומנסה לגעור בהם... חברה... זה לא תכל'ס כל היום לבלות... מוזיקה וכו'... איך הם היו מגיבים?? נו... אאאוף... עוד פעם הוא... די... אז זהו!!! בשביל זה ה' פיטר את המשגיח מחוסר עניין... וה' תפס את מושכות המשגיח!!!! וכשבורא עולם נאלץ להסביר... הוא הסביר את זה בחימה שפוכה בחרב ובדם...

השאלה הרי הזועקת: מחבלים... הרי מהנתונים העולים מתברר שהיה לכם את כל המידע המדויק... בכל הדרום היו מאות בתי כנסת מפוצצים באנשים... ידעתם שבמרחק לא גדול מירעים' ישנה עוד מסיבה... מסיבה שמעל הטבע!!! במרחק של ק"מ ספורים מפוזרים להם אלף חמש מאות בחורים בלמעלה מן השמש ולמעלה מן הטבע... אז למה לא באתם לשם?? נו... לך תשאל את המשגיח... הוא ימלא את פיו מים... הוא יעדיף לא לענות את התשובה... אבל אבא שבשמים הפעם לקח את המקרופון!!!! בחורים יקרים נגמרו החגיגות!!! אני לא מוכן להפקרות... אני לא מוכן יותר למסיבות טבע ולנרגילות ולמסעדות ולטילים ולחול"ל ולמכשירים האלו... נגמרו החגיגות!!! אני קורא לכם לסדר!!!!

די קשה לדבר על זה... אבל היה מישהו שטען לי: אוי... איזו הסתרת פנים יש עכשיו... חושך כפול ומכופל... אמרתי לו: צר לי לומר... הסתרת פנים זה לא!!! מתי יש הסתרת פנים??

כשדוד המלך רוקד סביב הארון ושם ה' עושה פרץ עוזא! אבל כשרבבות אלפי ישראל רוקדים סביב הספר תורה ולא נופל משערת ראשם ארצה... ובאותה שעה מלאך המוות יורה חיצים בחוף זיקים ביום טוב שחל בשבת... ועל טבח שמתרחש במסיבות טבע של 3000 יהודים בשעה שש וחצי בבוקר... זה איום ונורא... אבל זה לא נקרא הסתרת פנים!!!!

אדרבה... זה גילוי והופעה נוראה של דפיקה אדירה על השלחן שאבא שבשמים מודיע חד משמעית: אני פה ללא גיגונים!! ללא הסתרות!! בלי כפפות... רבותי: ונגמרו החגיגות!!!! תן עידן הפקרות!!! אני לא מוכן יותר!!! לא עוד!!!!

וכמובן... אתה מבין לבד שמיסבות טבע של 3000 צעירים... זה בסה"כ מדגם... הצעירים האומללים האלו הם לא הסיפור... הסיפור הגדול שלנו זה הרשת הפרוצה... הרשת היא היא מסיבת הטבע הגדולה בעולם!! נוכחים שם בד בד בד הרבה יותר מ-3000 איש... וכל אחד מקיא שם את הסחי והמאוס שלו... כן... זו מסיבת הטבע המופקרת ביותר... **וה' לא הולך לוותר על זה!!! שהמשפט הזה יהיה ברור!!!** אם תשים לב: כל מתקפת הפתע הזו מתחילה ועד הסוף נושאת אופי של פריצה... כשל של פריצת גדר... בתים שנפרצו... קשר בוואצפ' שבבת אחת הופסק... ומישהו פה הפסיק את הקשר!!!! אותו אבא שבשמים שרקדנו מולו בקומה של בית המדרש בשמחת תורה... אותו אבא שבשמים שחיבקנו את התורה שלו ולא נפקד ממנו איש... באותה שעה הוא גם הופיע בקומה של הפנימיה ופשוט הכריז: נגמרו ההפקרות!!!! פן יש בכך איש או אישה אשר לבבו פונה היום מעם ה' אלוקינו... פן יש בכך שורש פורה ראש ולענה והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשריות לבי אלך... אז זהו!!! שהקב"ה הכריז: נגמר!!! לא יאבה ה' סלוח לו... אני לא הולך לוותר על הפקרות הזו... ושוב: הקב"ה לא מדבר עם אותם אלו שהיו שם במסיבות הטבע... ה' מדבר עם מי שממשיך כעת ועכשיו לחגוג שם במסיבות הטבע... ממשיך להיחשף לתכנים ומראות ומושגים שאבא שבשמים שונא אותם... רק מה?? שלום יהיה לי... אז הנה!!! הקב"ה שולח רמז גם ועבה ומודיע: רבותי נגמרו המסיבות טבע!!!! יש לי תורה... יש לי בית כנסת... שם התורה אומרת שלה ורוץ מהר מהר לשמוע בקולה... אחרת אני לא הולך לוותר על זה... ואת הנאום הזה לשם שינוי המשגיח לא אמר... וגם לא עוד אחד מרבני ומובילי המאבק נגד פגעי הטכנולוגיה... לא!!! ממש לא!!! הפעם הקב"ה לקח את מושכות המשפיע והמעורר בשער... וכשהקב"ה נאלץ להסביר זה בום בום בום!!!!

ואחזור שוב על משפט שנכתב כאן בגיליון וימשיך להיכתב כאן: **ה' לא הולך לוותר על הפקרות של הרשת!!!** הפקרות הזו היא הולכת לעבור בשתיקה... לא יאבה ה' סלוח לו... אותו בורא עולם שלא סלח על הפקרות של הדור של טרום השואה ושם זה לא הסתיים ב-1000 אלא בהרבה יותר... אותו בורא עולם לא הולך לסלוח על הפקרות של הרשת!!! המשפט הזה נכתב כאן הרבה לפני האסון... והיה מישהו שהתפעל מרוח הקודש שנכתבה כאן... אבל למרבה הצער אין מה להתפעל... כי לצערי הרב המסר הזה עלול להמשיך להיכתב גם אחרי שיחזור השקט... ויהי רצון שבמהרה יחזור השקט... ואם חלילה לא יבא המשיח הניסיון הזה הרי ימשיך לרקד בינינו... אז אני כבר עכשיו מודיע לך מראש שגם כשיחזור השקט, המשפט הזה ימשיך להיכתב כאן: **ה' לא הולך לוותר על הפקרות של הרשת!!!** יש לאבא שבשמים מספיק אורך רוח לחמוץ ולסלוח על שלל עבירות שאנחנו נכשלים בהם... אבל על הפקרות אין סליחה!!! לא יובא ה' סלוח לוו!!! אינטרנט פרוץ זה הפקרות... מסיבת טבע שכוזר לתעבור בשתיקה!!! יש בהחלט מה לפחד!!!

בורא עולם הפעם לא הסתיר את פניו... ה' הפעם דיבר כמו הרב הכי חריף שמדבר נגד פגעי הטכנולוגיה... ה' הוציא את החרב והחנית והודיע... רבותי... די הפקרות... תזהרו לכם... אתם משחקים באש... את המסר הזה ה' שולח ישירות לרשת שמלאה כעת בסרטוני זוועה!!! זוועה!!!

בני היקרים... תזהרו... הייתה שואה... ועכשיו קבלתם תזכורת מהשואה... אני לא רוצה שואה... תפרשו מהחטא הזה... תפרשו מהפקרות הזו לפני שיהיה מאוחר... נאום בורא עולם בעוטף עזה.

הבהרה נחוצה בהקשר להוצאת גיליון זה

הבהרה קטנה ונחוצה בעיקר בשבילי- בתור כותב הגיליון: האמת היא ששקלתי לא להוציא גיליון בשבוע זה!!! ולמה?? כי אם אני כותב... אז מטבע הדברים אני אמור לכתוב על הסדר יום החדש, המזעזע והמחריד שהמשנה עיתים ומחליף את הזמנים הכתיב על יושיב ארץ ישראל בשבוע זה... זה הנושא שאמור להיות כתוב בגיליון זה... ורק זה הנושא... אין משהו אחר... ונו... מה אני אמור לכתוב?? מה... לשלוף איזה הגיג ממוחי הקודח ולהחליט שזה מה שה' רוצה לעורר אותנו...?? שזו חובת השעה... מי אני שאכתוב... בפרט שאני פוגש פה ושם כל מיני חברים ואומרים לי נו נו... מה אתה כותב בנושא הזה... ואז בכלל נכנסתי ללחץ...

בקיצור: קבלתי פיק ברכיים... הסיפור הזה גדול עלי מידי... לא לממדים שלי... אני לא בשביל לכתוב בנושא הזה... לא לטוב ולא למוטב כל טוב... השבוע לא יוצא עלון והו

ואז!!! ברגע האחרון נזכרתי ביהודי חכם שמידי פעם מעמיד אותי על מקומי ובעיקר מכיר לי את מקומי והוא כל הזמן משני לי... אדון אז נדברו... אתה לא הדובר של אף אחד... אתה לא הדובר של היהדות הנאמנה... ולא של העדה החרדית... וכל שכן לא הדובר של בורא עולם... אז של מי כן???

אני בסה"כ הדובר של עצמי!! של המטר שבעים וחמש שלי!!!

אני בסה"כ יהודי בדיוק כמון... שאולי יש לי קצת פחות בושה ממך ולא איכפת לי לשתף אחרים בתהליכים אישיים שעוברים עלי... איך שאני חווה את עבודת ה'... איך אני לומד מטעויות... את ההווא אמיונות ואת המסקנות שלי... והעלון הזה מיועד עבור כל מי שמזדהה על התהליכים האישיים האלו... ומוכן לצעוד איתי יחד או סתם לצפות מהצד או מלמעלה איך יהודי צועד במסלול צעד אחר צעד...

ההבהרה הזו מאוד חשובה לי תמיד... אבל בגיליון סצפיי זה... ההבהרה הזו היא ה'מתי' והמכה בפטיש שהעניק לי את האור ירוק כן לכתוב את הגיליון... כי אני לא הולך לכתוב כאן מה ה' בא לעורר כי הקב"ה אף פעם לא מינה אותי להיות הדובר שלו... ואני גם לא הדובר שלי היהדות הנאמנה... אני בסה"כ הדובר של עצמי... אני בסה"כ כותב איך אני חווה את הדברים... **לאחר הבהרה זו אני יכול לגשת ולכתוב את סערות הלב שמתחוללות בי...** ואם סנדא דארעא חד הוא ואתה תזדהה עם התחושות שלי וזה יחכים אותך... אז בדיוק בשביל זה אני כותב את הגיליון הזה... ובפרט בשבוע זה...

מה שבטוח: כעת שהתהליכים הם עדיין באמצע התהוותם!! על דא וכיוצ"ב נאמר: לכן המשכיל בעת ההיא ידום!!!

ובינינו... זו מטרה בפני עצמה!!! ה' רוצה שנשתוק קצת!!!

עצם זה שאף אחד עכשיו לא מדבר על הבחירות... זה אף אחד לא מנופף עם ה"לקדש שם שמים" ואף אחד עכשיו לא מחליט בשביל בורא עולם את מי צריך לכופף ואיך להילחם ביהודי שני... זה כבר חיזוק שמי יודע אם העיתוי הזה לא קשור!!! ה' רוצה אותנו מתמקדים בעצמנו... במרחב המוגן שלנו... ה' לא רוצה את ההמוניות שלנו... ה' רוצה אותנו מתבודדים בחדרי רוחנו ופוגשים אותו על אהוד!!! זה בוראית נכון!!! מה שבטוח... זה בוראית מה שלא היה קורה אם הכל היה נמשך כשגרה... היינו כעת מסתובבים ברחובות ועסוקים בלריב אחד עם השני... וכעת אנחנו עסוקים בלשהות בבית ושם לשהות מול ה'... לפגוש אותו ולהבין את דרכיו... שה' יעזרנו... עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע...

הגיוס המייד של בני ישיבות... אין נקי.

כן... מדובר בגיוס של בחורי הישיבות ללחימה בעזה!!! אף אחד לא שאל אתכם אם אתם מעוניינים לחזור... האם זה כדאי... האם זה יעיל... בדיוק כמו שלא שאלו את חייל המילואים האם מתחשק לו לחזור לשדה הקרב... גם לא התחשבו באישה והילדים הדואגים שהוא השאיר בבית... פשוט הזעיקו אותו באמצע החג... מיד ללבוש מדים ולצאת לקרב... אותו דבר בחורי ישיבות... מדובר בגיוס!!! זו פקודה!! לא המלצה...

ואולי כאן ההזדמנות אחת ולתמיד להסביר מהי המשבצת של בחורי ישיבות בייחס למלחמות... כלומר ככה: יש את המשפטים המוכרים ואולי נדושים שאנחנו בכח התורה שלנו מצילים את יושבי ארץ ישראל מכל נזק וזוהי אנחנו משרתים את המדינה... אבל בינינו המשפט הזה לא לגמרי מדויק... כי... כי גם בזמן יהושע בן נון ודוד המלך שעם ישראל היו עוסקים בתורה... היה את הלוחמים!!! היה תמיד את אנשי המלחמה... אל תשכח שבהפטרה של שמיני עצרת קראנו על הדו שיח של יהושע מול חלוצי הצבא משבט ראובן וגד וחצי מנשה... כלומר: גם כשעוסקים בתורה יש דבר כזה שנקרא גיוס!!! יש להתגייס לצבא להילחם מלחמות ישראל... (אף אחד לא יכול לטייח את העובדות... שלאורך כל מלחמות ישראל, אנשי הצבא החזיקו חרב וחנית והשתמשו בטכסיסי מלחמה... אלו שמנסים לטייח את זה... זה פשוט למחוק חצי מספרי הנביאים... אין עניין לשחק ראש קטן ולטייח) אם ככה: באמת מה המקום של בחורי הישיבות בלחימה??? אז ככה: הדברים מאוד ברורים:

ישנם שתי פרשות עיקריות בתורה שעוסקות באנשי הצבא היוצאים במלחמה!!! יש פרשה אחת שעוסקת במשוח מלחמה שמדבר אל העם... אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם... ואת הפרשה הזו צבא הגנה לישראל יודע בעל פה... משהו אפילו הראה לי תמונה איך שהחיילים יושבים רגע לפני היציאה לחזית ואחד מהאלופים צה"ל עומד ומקריא מתוך החומש את ה"שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה... אל ירך לבבכם..." עד כאן זה מוכר!!!

אבל!!! כאן מגיע האבל הגדול!!! באותה פרשה (כי תצא) כמה עשרות פסוקים לפני כן... יש עוד פרשה... ואת זה לידער לידער צה"ל כנראה לא כ"כ יודע... כי תצא מחנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע!!!

אני אתן רקע קצר לפרשה הנוראה הזו: כל המשמעות של בית המקדש זה הבית שבו שוכן הארון... והיות!!! והתורה מצווה שכשיוצאים למלחמת מצווה יש ציווי לקחת איתם את ארון ברית ה' "כי ה' אלוקין מתהלך מקרב מחניך להצילך ולתת אויבך לפניך..." יוצא אם כן, שברגע שיוצאים לחזית הקרב עם ארון ברית ה'...

המשמעות היא שיש פה כעת בית המקדש נייד!!!! מחנה הצבא נהפך להיות בית מקדש נווד... (כמו המשכן בשעתו) ומחנה הקרב מתקדש בקדושת המקדש!!! וזה בדיוק מה שכתוב "והיה מחניך קדוש"!!!! וכתוצאה מזה יש ללוחמי הצבא ציווים מיוחדים... בדיוק כמו שיש הלכות ביאת מקדש... אז יש גם הלכות מחנה צבא... כי יש פה קדושת בית המקדש בתנאי צבא...

ומה באמת ההלכות של מחנה צבא...???

כי תצא מחנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע!!!

מה זה "ונשמרת מכל דבר רע"? "חז"ל דורשים שתי דרשות:

דבר ראשון: שלא יהרהר אדם ביום, שלא יבא לידי טומאה בלילה... במילים אחרות: קדושת הברית!!! בקיצור: תנאי הסף ליציאה למלחמת מצווה זה יהודי ירא שמים שלא פוגם לא במזיד ולא בקרוב למזיד וגם לא בשוגג... (למעט אונס... שעל זה התורה מדברת בפסוק הבא, שאם הוא נכשל באונס אז מקסימום הוא יוצא מהמחנה עד שיעריב שמשו...) והתנאי השני: ונשמרת מכל דבר רע-אומרים חז"ל: זה דיבור רע!! החל מניבול פה וכלה בלשון הרע ורכילות... אלו הם תנאי הסף של אנשי הצבא היוצאים למלחמה...

וכעת בא נעצור כאן... בא נשאיר את זה פתוח... עדיף לא לדבר... אבל כולנו יודעים טוב מאוד מי ומי הם המשרתים בצבא... ולעצורנו הרב הנושא של "ונשמרת מכל דבר רע..." זה... זה בכלל לא נושא אצלם... מדובר בתינוקות שנשבו שמעולם לא פגשו התמודדות בכלל בנושא הזה... לך תסביר להם שכאן עלי אדמות... מתהלכים להם על פני חלד בחורים קדושים ששומרים על עצמם... ומתמודדים יום יום על קדושתם...

אין סיכוי בעולם שהם יאמינו שזה קיים!!! גם לוחמי האש הכי אבירים והכי אמיצים... לא מאמין שקיימים כאלו לוחמי אש בדורנו... ואני בורר את המילים בזהירות... אין לי שום דרך איך להסביר לחילוני מצוי שקיים בחור ישיבה שמעולם לא פגם או לכה"פ מתמודד וקוצר נצחונות חלקיים בקרב... הוא לא יאמין לעולם!!! כי הוא מעולם לא קצר נצחון אחד אפילו במלחמת אש היצר... אז לך תסביר לו שיש לנו קצינים בכירים ואלופי צבא אדירים... שיום יום אחזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד של לילות... עד כאן ההקדמה...

ועל זה באתי!!! את הגיוס הזה אנחנו צריכים!!!!

את המוצר הזה אין לצבא!!!! אין בכלל בכלל!!! אפילו לא קמפוזי!!! צבא הגנה לישראל שיש לו את התקציב הכי גדול במדינה ואת הנשק הכי מתוחכם ואת המודיעין הכי מדויק וכו' וכו'... את המוצר הזה של "ונשמרת מכל דבר רע..." את זה אין לו בכלל!!! ולצערי הרב אני לא צריך להסביר לך עד כמה אין לו את זה...

אז הנה! זו בדיוק המשבצת של בחורי הישיבות בייחס ללחימה...

כשאנחנו משתמשים במושג שבחורי ישיבות שומרים על הצבא עם התורה שלהם... אנחנו מדברים על זה!!! אנחנו מדברים על אחד מתנאי הסף הבסיסיים ביותר של יציאה למלחמה בישראל... ואת זה הצבא לא יכול לספק... אין לו אפילו כיוון מאיפה להתחיל... ואת המוצר הזה אנחנו צריכים לתת לו!!! את היחידה הקרבית הזו אנחנו צריכים לספק לו!!!

אנחנו צריכים לספק לו את לוחמי האש של "ונשמרת מכל דבר רע..."

ושישאר בינינו... לבחור ישיבה יש לפעמים רגעים שהוא חושב לעצמו... נו באמת... אני שומר על החיילים עם התורה שלי... איפה... אני יושב פה רגל על רגל והם נמצאים בתת תנאים ותחת אש... איך אפשר בכלל להשוות...?? אז זהו!!! שאני פונה כעת לחברי לוחמי האש היומיומיים... אלו שמנהלים קרבות עזים דבר יום ביומו מול הרשת והאינטרנט ושמירת עיניים והתמודדויות בחדרי חדרים איפה שאף אחד לא נמצא...

מי שמכיר את הקרבות האלו מקרוב... מבין טוב מאוד באיזה יחידה קרבית בכירה אנחנו משרתים... כי... כי נראה אותנו... נראה את החייל האמיץ ביותר... עם האותות נצחון הכי גדולים... נראה אותו מתמודד שבוע ימים מול אש היצר... נראה אותו מחזיק מעמד שבוע ימים בלי הרשת ואז שיחזור אלי ויגיד לי מי פה הלוחם הקרבי באש חיה...

זו המשבצת שלכם בחורי הישיבות!!! לעסוק בתורה בטהרה!!!!

עיקר הדגש הוא בטהרה!! גם אם ביום יום יתכן שיש פחות דגש על לימוד תורה בטהרה... (אדרבה... אין דברי תורה מקבלים טומאה, ולמה נמשלו אהלים לנחלים וכו'...) אבל כשמתעוררת סיטואציה של- כי תצא מחנה על אויבך... פה!!! פה לשם שינוי עיקר הדגש הוא על טהרה!!! פה כתוב הלכות טבול יום... ואת החלק החסר הזה אתם משרתים...

הבנת לאן חתרתיה???

להגיד לבחור ישיבה... תשמע... אתה מחזיק את העולם עם התורה שלך... הלימוד תורה שלך הוא זה שמציל את החיילים בקרב... זה נכון... זה אמיתי... זה חז"ל מפורשים... אבל עדיין!!! סו"ס כל חייל רוצה לדעת באיזה יחידה הוא נמצא... סו"ס כל חייל מקבל איזה מוצב... איזה בסיס רשמי שהוא יודע איזה משבצת הוא ממלא... וסו"ס גם לשיבוחר שלנו מתעורר הצורך הזה... תן לי להבין מה אני עושה... להגיד לי סתם ככה באופן כללי שהלימוד תורה שלי מגן על עם ישראל... נו... זה נכון... אבל תן לי להבין איך... איפה... איזה משבצת אני ממלא... איפה המוצב שלי... ואגב: זו הסיבה שמדי פעם מתעוררים כל מיני יוזמות של אלף למטה... שכל בחור ישיבה לוקח חייל אחד... וכבר ר' ישראל אליהו ויינטרוב זיע"א מאוד כעס על זה... איזה מין השוואה זו... כאילו זה עובד לפי קילו... שמונים קילו תורה מול שמונים קילו נשק... מה... וכי ככה זה עובד??? אבל מה לעשות... סו"ס כל היוזמות האלו נובעות

מכל דיבור רע!!!! כן... דווקא דורו של דוד שהיו צדיקים ועוסקים בתורה... דווקא הם נמצאים בקבוצת סיכון לתוכחה הנוקבת "ולרשע אמר אלוקים מה לך לספר חוקי ותשא בריתי עלי פיך ואתה שנאת מוסר... פיך שלחת ברעה... תשב באחיך תדבר בן אמן תתן דופי... בינו נא זאת... פן אטרופ ואין מציל... כן... יכול להיות לך עמל תורה שפיו עוסק בבריתו וחוקיו של ה'... אבל על הדרך גם "פיך שלחת ברעה... תשב באחיך תדבר", ואסף מנושאי הארון מזהיר אותו... ונשמרת מכל דבר רע!!! אנחנו כעת נמצאים יחד עם הארון... וצריך כעת לשמור על הדיבור... שלא יהיה שום דיבור רע... לא דיבור נבלה ולא לשון הרע... כי אחרת... אוי ואבוי... פושע מלחמה. פן אטרופ ואין מציל. קדושת הדיבור!

ומילה אחרונה... להוי ידוע לכם בחורים יקרים... בשבוע האחרון פרצו כמה מאות מחבלים את הגדר של עזה ו... ובבת אחת שיתקו את כל מדינת ישראל... תן נחוש בני כמה אותם מחבלים???

הממוצע הוא פחות או יותר הגיל שלכם!!! שמונה עשרה... עשרים... עד עשרים וחמש... זה הסיפור!!! סליחה על הביטוי... כל הסיפור מתחיל ונגמר ב-300 ישיבחרים ערביים בגיל של קיבוץ ומעלה... והם הצליחו לשתק מדינה שלימה... ה"משגיח" של אותם מחבלים לא היה צריך לעבוד מידי קשה בשביל להסביר להם איזה כח יש להם בידיים... הם הבינו את זה לבד... מחבל אחד יכול לשתק עיר שלימה!!! מחבל אחד יכול לשכל עשרות משפחות... מאוד קל למחבל להבין איזה כח הרסני יש לו בידיים...

אבל לך תסביר לבחור ישיבה בן עליה איזה כח אדיר יש לדיבור שלך... לקול קול יעקב שלך... לך תסביר לבחור ישיבה מה הוא פועל בחלונות הגבוהים... ואיזה השפעה יש לו בארון חשמל האלוקי...

זה הרבה הרבה יותר קשה!!! מה שבטוח... מידה טובה מרובה...

אם לחולל הרס וחורבן אפשר כ"כ בקלות... אם לעשות כזה רוע ואכזריות בחורים בגיל שלכם יכולים לעשות... לא נותר לכם אלא לקחת את זה אלינו!!! ולהבין שאת כל החורבן שבחור בגילי עשה את זה בכח הרע... אני אעשה ככל כפליים בכח הטוב... יצחק אבינו לימד אותנו משוואה: הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו!!! כשאתה רואה את מעשי ידיו האכזריות של עשיו... כשאתה רואה את עוצמת הרוע שהוא מצליח להפעיל באמצעות ידיו... תבין שכנגד זה אתה יכול לפעול בקול קול יעקב!!! מעשיו אי אפשר לצפות שהוא יבין מה אפשר לעשות עם קול!!! כן אפשר לצפות מבחור בן עליה לעשות את ההיקש ולהבין שאם מחבל בגיל שלי שיכלה מנשים חרבו והוא זרע הרס וחורבן והצליח לשתק מדינה שלימה... אז אני עם הקול קול יעקב אשב ועשה שלום במרומי ועי"ז הוא יתברך יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן.

ה"ל" ושם היה כשל צבאי חמור... היו חסרים שם כוחות צבא... מי?? מי הם החיילים שהיו חסרים באותה שעה?? מפחד לומר... אבל לא חיילי צה"ל היו חסרים שם... אלא מי?? ככל הנראה היו חסרים כוחות מתוגברים של "והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך"!!! השדים הישמעאלים דדמיין לעיני דבית הכסא טבחו שם ללא רחם לא בגלל הערות דבר שהייתה שם... כי נעאבך... מי שהיה שם זה תינוקות שנשבו לכלל הדעות... בנים אבודים שמנותקים לגמרי מכל זיק של קדושה... וכמו שכולם מבינים שהבליינים שהיו שם לא הם אלו שהיו אמורים להחזיק בנשק ולהציל את עצמם... אלא היו חסרים כוחות צבא מבחוח... ככה במקביל אנחנו צריכים להבין שאם ה' ראה שם ערות דבר ושב מאחריהם... זה כשל של היחידה הצבאית שלנו!!! כי רק אנחנו יודעים בכלל מה זה קדושה... רק אנחנו יודעים בכלל להשתמש בנשק הזה... ובינינו... המשפטים האלו לשם שינוי... הם לא נדושים... מי כמון יודע עד כמה זה כפשוטו... מי כמון מבין שהחילוני המופקר והמצוי של דורנו מופקע לגמרי לגמרי מכל זיק של התגברות במלחמת היצר... בנושאים האלו הוא נכה גמור!!! וכשהקב"ה מבקש בימים אלו "כי תצא למלחמה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע..." הוא פונה אלי ואליך ורק אלינו כי אין מישהו אחר!!!! זה הרי ברור!!! אף אחד לא חושב אחרת...

ואם עד עכשיו דיברנו על היחידה הצבאית של ונשמרת מכל דבר רע...

כעת נעבור ליחידה השנייה והעוד יותר נבחרת של ונשמרת...

שחז"ל דורשים בספרי: ונשמרת מכל דבר רע... זה דיבור רע!!! (ישנם שתי תיבות, "דבר רע", דבר- זה דיבור רע, ורע- זה איסורי ערוה... כמו כן גבי "לא יראה בך א. ערוות. ב. דבר- זה דיבור") כשנמצאים במחנה שכינה צריך לקדש את הדיבור!!! כשבניהו בן יהוידע שר הצבא של דוד נמצא במחנה המלחמה הנביא מתאר את הגבורה האדירה שלו שהוא היכה את האוי בנותן הבור ביום השלג... ואילו חז"ל דורשים על זה שהכוונה היא שהוא גרס את כל תורת כהנים ביום החורף הכי קצר בשנה... והשאלה הנשאלת: תכל'ס... מה היה שם?? האם הוא באמת היכה ארי בגבורה עצומה או שהוא כל היום עשה שטייגן בתורת כהנים? ומה התשובה?? זה הולך ביחד!!! אותו אחד שישב ועמל בתורה ללא הפוגה וגרס את כל תורת כהנים ביום אחד... אי שם באחד מהרגעים של אותו יום קצר... היה שם איזה אריה שבהינף יד הוא היכה אותו והמשיך הלאה...

כן!!! היחידה הנבחרת ביותר זה היחידה הימית של תופסי התורה!!! אותם נרות מערביים ששתולים בבית ה' וכל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו ולא פסיק פומייהו מגירסא ויודעים ומכירים שתורה מגנא ומצלא... היחידה הימית של תופסי משוטיין ופורשי מכמורים, מלחיין ורב חובליין במים אדירים, עורכי מערך מיישירי הדורים, מפענחי צפוניין ומגלי מסתורים... מדובר ביחידה מיומנת שהתורה אצלם זה לא משהו חובבני... (לא יאלה דבר תורה...) מדובר בימאים שים התורה זה אומנותם והם שתולים בבית ה'... וברגע שמגיע עת צרה שכי תצא מחנה על אויבך... דוד המלך בוחר דווקא את השלושים גיבורים האלו!!! הגיבורים שהוא מכיר ממלחמתה של תורה בבית המדרש... והם יוצאים יחד עם ארון ברית ה'... ושם הציוני הוא ביירת שאת ונשמרת מכל דבר רע!!! נשמרת

מאיזשהו צורך טבעי... תן לי להיאחז במשהו... תן לי להרגיש לאיזה יחידה אני שייך ואיזה סוג נשק אני מחזיק... אז הנה... כעת מיקדתי אותך!!!!

יש נשק אלטילרי ובלתי קונבנציונלי... שהצבא חייב אותו ואין!!! אין לו אותו בכלל!!! נשק שנקרא "ונשמרת מכל דבר רע"!!! ואת היחידה הזו בחורי הישיבות נדרשים למלאות... להגיד לך שזה לכתחילה??

לא... במצב מתוקן של כלל ישראל... אנשי הצבא הם הם אלו שצריכים להיות הקדושים והטהורים שנקיים מכל נדנדוד חטא (ולא נותר להם אלא ונקרב את קרבן ה' על הרור בעלמא) אבל מה נעשה שאנחנו דור של יתמי דיתמי ובשום דבר אנחנו לא נמצאים במצב האידיאלי...

אז אין ברירה... כשאלו הם הנתונים יחידת הקרב נאלצת להתחלק בנטל... יש את צוות הטכנאים... שהם חיילי הביצוע שיוצאים עם טנקים ונגמשים... ויש את הדרג העליון שעושה בשבילם את העבודה הקשה של "ונשמרת מכל דבר רע"!!! ואת זה אף אחד מהחיילים לא יעשה במקומך... ומי כמון יודע את זה שהם אף פעם לא יוכלו להחליף אותך בזה... גם מי שמאמין בצה"ל שמיומן בהחזקת נשק לא טועה לרגע לחשוב שאותם חיילים מסוגלים לנעוץ חרב בינם לבין רשימת גבולות שה' מציב לנו ומצפה מהחיילים הקרביים שלו לקחת כמה צעדים אחורה ודו"ק" ואתה כן... ואתה כן יכול... ואתה כבר עושה את זה... אז אנא... **תהיה פה בשבילם!!!**

כן... השירות של בחור ישיבה במלחמה זה לא עובד בצורה של אלף למטה... ממש לא... זה לא מתחלק אחד על אחד... כי בדיוק כמו שבצבא כולם מבינים שיש קצינים בכירים שהמיומנות שלהם שווה כמו אלף חיילים... ככה מתהלכים להם בחורי ישיבות שראשם בשמים ורגליהם מבוססות עמוק עמוק בהתמודדויות ארציות... והם אלו שמרכינים שמי שמים על הארץ והם עושים שלום בין ישראל לאביהם שבשמים... הם לוח הבקרה שמכשיר את הדרך ומטהר את השטח ומאפשר מציאות של "כי ה' אלוךך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויבך לפניך..."

האם מישהו יום אחד יטפח לך על השכם שאתה הכרעת את החזית?? לא מבטיח לך כלום!!! דבר אחד אני כן מבטיח לך... שאנחנו צריכים המון המון רחמי שמים... אנחנו זקוקים כמו אויר לנשימה שה' יתהלך בקרב מחננו להצילנו... והיחידה שאחרת על ארון ברית ה' שאכן ישכון בתוכנו... זה אתה וקומץ החברים שלך אחוזי החרב מלומדי המלחמה בניסיונות דורנו... אנא... אל תפקיר אותנו בשדה הקרב...

זה הזמן להתעצם בייתר שאת ויתר עוז בעסק התורה בטהרה!!!!

לא לקחת סיכונים... לקחת עוד כמה צעדים אחורה משלל סכנות רוחניות כדי להבטיח את הכרעת המערכה... לאבטח את סביבת ארון ברית ה'...

אל תפקיר את אחינו התועים והאומללים שנמצאו זרוקים להם אי שם במסיבות טבע מופקרות... (שאתה מבין לבד איזה אוירה של קדושה וטהרה הייתה שם

”ישיבה קדם צבאית. האימונים הנדרשים ל”חיילות של בית דוד“..”

נעים להכיר את אחיעזר הצלמוני... בחור בן שש עשרה מלפני 3000 שנה... מדורו של דוד מלכא משיחא... אחיעזר זוכה ב"ה לקום כל יום בחצות לילה ללמוד תורה... איך אפשר שלא... לפני חודשיים הוא הלך בשאון לילה ונעמד סמוך וגרר לביתו של דוד המלך... ברגע שהגיע חצות לילה... לתע נשמע קולו הערב של דוד המלך אומר ברכות התורה בכזו ערגה והשתפכות... ולאחמ"כ הוא ישב ולמד בהתמדה עצומה עד הבוקר... בכזו מתקוות... בכזו נעימות... בכזה פי סערתי ואשאפה כי למצוותיך יאבתי... מי רואה את דוד המלך קם ממטתו והוא לא קם... **ובכן אחיעזר כעת נמצא בישיבה קטנה**... ומתחילים כבר להתכונן לישיבה גדולה... אז ככה: הישיבות אצלנו מתחלקות לשתי רמות שונות... יש ישיבות **קדם** צבאיות!!!! יש ישיבות סתם... שלא מתקדמות לאפיק צבאי!!! **תבין**: לדוד המלך יש צבא... לצבא הזה קוראים "חיילות של בית דוד"... ולהיכנס לשורת הצבא והחיילות של בית דוד **זה מאוד מאוד קשה!!!!** יש שם אימונים מאוד מאוד קשים שלא כל אחד יכול לעמוד בהם... ולכן מתוך מאות אלפי בחורי ישיבות יש מעטים מאוד שזוכים להיכנס לדרג של הגיבורים אשר לדוד... ממילא רובם של הישיבות הם ישיבות רגילות... לא קשורות לצבא... יש רק ארבע חמש ישיבות בודדות שהם מכינה צבאית!!!! וגם בהם לא כולם שורדים... יש הרבה שנופלים תוך כדי האימונים... **מה ייש? למה כ"כ קשה להיות מחיילות בית דוד???** **איזה אימונים קשים ומפרכים הם כבר עושים???** **אז ככה**: במלחמה רגילה שאנחנו מכירים מדורנו אנו... חייל רגיל... מה הוא צריך להיות?? צריך להיות בעל כושר גופני... צריך לעבור אימונים על קליעה למטרה... להיות אסיף ומחושל להכיר את תנאי השטח וכו'... זהו!!! אבל במלחמות ישראל?? **זה סוגיה אחרת לגמרי לגמרי!!!!** החזית עצמה זה הסיפור הקטן... המלחמה החזיתית מול האויב זה כבר סוף הסיפור... זה כבר אחרי הכל... הסיפור הגדול גדול זה **ארון ברית ה'!!! תבין**: הכהן גדול פעם בשנה נכנס לקודש הקדשים בדחילו ורחימו ונעמד מול שני בדי ארון!!! באימה וביראה... וכולם עומדים מבחוץ מבעתים ומתפללים שהוא יצא בשלום... נכון?? אז זהו!!!! שברגע שחיילות של בית דוד רוצים לצאת למלחמה... **מה עושים???** דבר ראשון: לוקחים שטח גדול... מתחמים וסוגרים אותו עם גדר ומכריזים עליו כשטח צבאי סגור!!! מעמידים אוהלים בכל המחנה... **ובאמצענו!!!!** באמצע משאירים מקום פנוי... ותנחש מה מביאים לשם?? לא פחות ולא יותר... **את ארון ברית ה'!!!!!!! אתה קולט מה המשמעות?** המשמעות היא שכל אחד מהחיילים שהולך להיכנס כעת לתוך השטח צבאי הסגור הזה... הוא צריך להיות קדוש וטהור כמו הכהן גדול ביום הקדוש ביותר בשנה!!!! **אבל יחי ההבדל הקטן**: הכה"ג נכנס לשם רק פעם בשנה!!! בעצימת עיניים ובצום... ונמצא שם כמה דקות ספורות... זהו!!!! הוא יוצא ואז כולם נושמים לרווחה שנכנס בשלום ויצא בשלום!!!! **ואילו אנחנו??** החיילות בית דוד צריכים להיכנס לקודש הקדשים הזה ולחיות שם!!!! לחיות שם כמה וכמה ימים... אם לא שבועות... זאת אומרת: אנחנו צריכים איכשהו לאכול ולשתות שם... ולחיות שם!!!! אבל איזה חיים?? חיים של דחילו ורחימו ואימה ויראה שכה"ג בקושי מסוגל רק כמה דקות בשנה... אז מאיתנו זה נדרש לחיות ככה במשך כמה שבועות... **יש לך מושג איזה פחד פחדים זה??** זאת אומרת: ביום יום אסור לדבר שטויות... ומי שמדבר שטויות... אז נו נו נו... לא טוב... תחזור בתשובה... ביום יום אסור להרהר בהרהורי עבירה... נו... ומי שנשכח בהרהורי עבירה? אז תחזור בתשובה... ככה זה במחנה ישראל... אבל כאן?? בקודש הקדשים- במחנה הצבאי של חיילות של בית דוד?? **ה' ירחם** כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת!!!! ונשמרת מכל דבר רע!!!! מכל דיבור רע... מכל הרהור הכי קל... (אפילו מי שנצרך לצאת לנקיבו... הוא חייב לצאת מחנה הצבאי... כי למחנה כולו יש דין קדושה!!! תדע: שמחפרה של מחנה הצבא לומדים את כל דיניו והיה מחניך קדוש...) חייל שנכנס למחנה צבאי בארון ברית ה' ומהרהר הרהור הכי קל שלא ראוי לחשוב זה... זה בדיוק כמו כה"ג שחושב מחשבות זרות בקודש הקדשים!!! זה סכנת נפשות... חייל שיכנס לתוך המחנה בחיחות הדעת וינסה לפטפט עם חבר שלו... הוא מתעסק עם החיים שלו... יכול להיות פה פרץ עוצא... ממילא: מי שרוצה לזכות להיות מחיילות של בית דוד... צריך להיכנס לישיבות מיוחדות שבמשך שנים היו עורכים אימונים ע"ג אימונים לקראת המלחמה... יש כמה וכמה ישיבות שבכל אחד מהם יש ראש ישיבה אחר... והראש ישיבה הוא אחד מהגיבורים אשר לדוד!!! (שמותיהם מפורשים בשמואל א' פרק כ"ג... שכל פרק זה הוא משל של גבורת מלחמה שהנמשל הוא מלחמתה של תורה) אני לדוגמה הולך ללמוד בישיבה של בניה בן יהודע... הוא מאמן אותנו איך ללמוד בקדושה ובטהרה ברציפות במשך שעות ע"ג שעות בלי לדבר דברים בטלים!!! בישיבה שלנו האימון הכי טירוני והכי בסיסי זה לשבת יום שלם בתפילין ולא ליפסוק פומיה מגירסא!!! כשהנביא רוצה לתאר את הרמטכ"ל בניה בן יהודע ועל אותה הגבורה שלו... הנביא מתאר שבניה מסוגל לקום ביום הכי **קר** והכי **קצר** בשנה... שובר את הקרח וטובל במים הקפואים... ואז הוא מתיישב וגורס את כככל ספר תורת כהנים מהבוקר עד הלילה!!!! מי שיועד מה זה תורת כהנים... לגרוס את כככול ביום הכי קצר בחודש טבת המשמעות היא שהוא לא הפסיק רגע כממריה מלגרוס!!!! הוא לא הסיח דעת ולו שניה אחת!!! אחרת אין שום סיכוי להקיף את כל תורת כהנים כ"כ מהר... הנה לך אימון נוסח מחנה צבאי של חיילות בית דוד... בניה בן יהודע תובע מאיתנו ריכוז גמור במטרה!!! דבקות וקדושה בלתי מתפשרים!!! אין ברירה!!!! מי שרוצה להיכנס לתוך קודש הקדשים ולחיות שם כמה ימים חייב להתאמן על דבקות גמורה ביחוד ה' ובאהבתו ובתורתו ושלא יאבד ראש באמצע... **ואכן באמת... לפני כמה שבועות**... מיד בעלות השחר נכנסו חכמי ישראל אצל דוד ותינו לפניו על פלשתים שפשטו בעמק ובעלל פרצים דוד המלך הורה לפשוט ידיהם בגדוד... ו... ותוך כמה שעות הקימו את המחנה הצבאי הסגור בפאתי העיר עזה וכל חיילות בית דוד המאומנים ביותר!!! אלה שכבר יותר משש שנים מתאמנים וכבר כמה שנים שותרתם אומנותם ולא פסיק פומיה מגירסא ובמשך יום שלם של דבקות גמורה הם מפסיקים רק ל"ש ואפילו לא תפילה... הם נכנסו בדחילו ורחימו במחנה הצבאי ונעמדו בחיל ורעדה מול ארון ברית ה'... מתוך כוונת למלחמה... אבל את מי מעניין עכשיו המלחמה? מי מפחד מהערבים?? מפחדים מארון ברית ה' אלוך ישראל יושב הכרובים! וגם אז!!! בתוך המחנה היו כמה שהרגישו ברגעים מסוימים בדקי דקות שהם לא מצליחים לגמרי להדביק את מחשבתם ביחודו יתברך... אז הם הרגישו צורך לצאת... ובשביל זה התורה מצווה: **יד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה וחיין**... בכל מחנה צבאי סגור... היו צריכים לעשות מבחוץ עוד היקף!!! שהוא מיועד עבור חייל שנצרך לנקיבו... או לחיל שמרגיש שמחשבתו לא דבוקה מספיק... ובשביל זה יש חדר חירום מיוחד שמקצים לו מקום מחוץ למחנה בשביל לסדר את העניינים ולחזור שוב למחנה לדבקות והקדושה הראויים... (ואגב: מהפסוק הזה אנחנו לומדים גם את כל דיני ביה"כ...) וההיקף הזה לשם שינוי!!! הוא באמת צריך להיות שמור מהאויבים... סוף סוף אל תשכח שאנחנו נמצאים ברצועת עזה... אז בשלמא לזמן שאתה נמצא בתוך מחיצות המחנה הצבאי... כאן אין מה לחשוש... כי ארון ברית ה' שומר... אבל אם נאלצת לצאת... כאן צריך ויד תהיה לך מחוץ למחנה! כאן התורה מצריכה בטניות!!!! ורק שם... כי בתוך המחנה הצבאי עצמו... מספיק מחיצה עשרה... שם יש בטונייה של דבקות... יש לזה המשך... יש הרבה מה לספר על מלחמות ישראל כשה' היה מנצח לפניהם...

לא לפחד!!! השאלה למה לא???

בפרשת משוח מלחמה ישנם שני פסוקים אחד אחרי השני:

כי תצא למלחמה על אויביך וראית סוס ורכב... לא תירא מהם!!! אל תפחד... אין מה לפחד... למה?? כי ה' אלוךך עמך המעלך מארץ מצרים... נקודה!!! לא לפחד! ה' איתנו...

פסוק אחד לאחמ"כ... והיה כקרבתם אל המלחמה וניגש הכהן ודיבר אל העם, שמע ישראל אתם קריבים היום למלחמה על אויביכם, אל ירך לבבכם, אל תיראו ואל תחפזו... ולמה??

כי ה' אלוכיכם ההולך עמכם להלחם לכם...

מה זה הכפילות הזו?? למה התורה חוזרת פעמיים על הצייון לא לירא ולא לחשוש?? מה טמון שם?

העניין הוא כך:

בפעם הראשונה התורה פונה ליחיד!!! לי ולך... אני ואתה שנמצאים כעת... כל אחד במקומו הוא, ויש לנו איזה חשש קטן בלב... התורה מרגיעה אותנו... אין מה לפחד! יש בורא עולם! ה' אלוךך עמך המעלך מארץ מצרים... אין בעיה... קבלתי את המסר... אם התורה אומרת שאין מה לפחד אז אין מה לפחד...

רק מה?? כל זה היה טוב... עד!!!! שהגיעה האזעקה... פתאום כשהגיעה האזעקה הראשונה נתקפתי בפיך ברכיים... איזה פחד!!!! אה... מה קרה?? הרי סיכמנו ש"לא תירא מהם, כי ה' אלוךך עמך..." אז מה קרה שכשהגיע רגע האמת פתאום ברחתי כמו התול מפוחד??

מה מתברר?? שנכון!!! התורה באמת אמרה לי: לא תירא מהם!!! וזה הרגיע אותי... אבל האמת האמת היא: שהסיבה שנגרעת זה לא כ"כ בגלל ש'ה' אלוךך עמך!!! אלא בגלל שבאופי שלי אני אופטימי... אני מאוד מקווה שהכל יסתדר... תצרף לזה את צבא הגנה לישראל... ונוסף לכל אפילו התורה בעצמה מאשרת את האופטימיות שלי ואומרת לי לא תירא מהם... אם גם התורה מאשרת את זה... אז מי אני שאתוכח

אז זהו!!! שאם הרגע שלי מתבסס בעיקר על אופטימיות... בשניה שהאופטימיות התנפצה ולפתע נשמעו קולות נפיץ... באותו רגע קפצתי מבוהל כנשך נחש ולא ידעתי נפשי שמתני.

בדיוק בשביל זה!!!! מגיע הסבב השני!!!

אחרי שהתורה הרגיעה את האופטימי שלנו שלא יפחד... או אז מגיע המשוח מלחמה והוא כבר לא אופטימי... הוא מניח את השלחן את המציאות כמות שהיא בשיא הפסימיות!!!

שמע ישראל אתם קריבים היום למלחמה על אויביכם!!! "אין אלו אחיכם, אין זו כמלחמת יהודה עם ישראל שכשהם לקחו שבויים, הרי וילבישום וינעילום ויאכילום וישקום ויסכום וינהלום בחמורים לכל כישל ויביאום ירחיו אל אחיהם, לא!!! אין אלו אחיכם, אם תפלו בידם אינם מרחמים עליכם!!! זה לא פשוט!! יש לך עסק עם ארגון אכזרי שכולנו כבר מבינים כמה שזה לא פשוט... וזה הולך להיות מפחיד, יהיו צהלות סוסים והגפת תריסים, קול קרנות וקול צווחות, המשוח מלחמה לא אופטימי בכלל... הוא מעמיד את כל הסכנות על השלחן, ואז הוא אומר: אל תיראו!!! אל תערצו ואל תחפזו...

למה? כי ה' אלוכיכם ההולך עמכם להלחם לכם!!! אל תפחדו... לא ממוקם של אופטימיות אלא באמת באמת בגלל ש'ה' אלוךך עמך... צריך לשמור מסמך זה במגירה לשלב שהאופטימיות חלילה תזוז לצד... ואז ה' אלוךך עמך הוא זה שבשלום יחידו אשכבה ואישן כי אתה ה' לבדך לבטח תושיבני.

מי יחרוץ את לוח הזמנים של השבועיים הקרובים?

(המשך) וקדימה!!! תקבל החלטה מראש!!! לאן פניך מועדות בשבועות הקרובים... זו שאלה עקרונית שמומלץ להציף אותה כבר עכשיו על השלחן!!! חבל שזה יקרה ככה בצורה לא רשמית... בא נציף את זה כנושא רשמי ונקבל החלטה מי הולך לקבל את הבמה בשבועות הקרובים!!! מי הולך להיות המושך בחוטים בשבועות הקרובים... האם זה "ל או בורא עולם"? לאן פני מועדות בשבועות הקרובים... שאני ממשיך להיות צמוד למידע... ממשיך להקשיב לעדכונים מהשטח... ממשיך להיות בפאניקה מוצדקת מהאיבוד שליטה שמופגן כאן לאורך כל הדרך... ממשיך להקשיב בקנאות לכל מיני הצהרות של גורמי הבטחון... (מכונן תוך כדי להגיד... אוי... איזה כוחי ועוצם יי...) ממשיך להיכנס להיסטוריה מכל כוונות נוספת... שלא משנה אם היא תתברר ככזוה או לא... והיא הכי ממשיך לחיות בלי אמונה!!! בלי אמונה!!! בלי אמונה!!! בלי הידיעה הראשונה בעשרת הדיברות... זו אופציה אחת!!!

האופציה השניה היא פשוט לחתוך!!! פשוט לסכם במשפט אחד את כל מה שקורה ולהפנים שהכל בגזירת עליון!!! יש פה בורא עולם שמנהל את העניינים מלמעלה!!! כל כדור שנורה וכל ירוט או פגיעה ישירה... כל זה בגזירת עליון!!! וממילא אם יש לי מה לומר בנושא... אני מוזמן להסדיר את זה ישירות מול בורא עולם ויש אצלו קבלת קהל בכל עת ושעה... בכל קראנו אליו... זה מה שבנקרא לקחת את כל הבידורים ואת כל הפטפטת הבלתי נגמרת שכמעט כולנו נחפשי אליה בשבועיים הקרובים ולסכם אותה במשפט אחד שבסופו של יום כולם איכשהו יצטרכו להסיק את המסקנה הזו שהכל בגזירת עליון או להמשיך להדחיק אותו... (הסימני שאלה הרבים שהתעוררו בשבוע האחרון... לעולם לא יקבלו מענה סופי... ותהיה בטוח שאף אחד לא יצליח להחזיר את השלווה ותחושת הבטחון לארץ ישראל באופן סופי... תשכח מזה... בסופו של דבר כולנו נצטרך את בורא עולם ליד המיטה... בשלום יחידו אשכבה ואישן...) וזה קשה!!! בהתחלה מאוד קשה לחתוך את חוטי המחשבה... זה אפילו מנוגד לטבע האנושי הבסיסי שלנו... אבל יאמר לשבחוי שאני לפחות מבין שזו איכות חיים!!! אני לפחות מודע לכך: זו החובה הנדרשת מאיתנו כיהודי שנחויב למצות עשה הראשונה בהלכות יסודי התורה!!! מצות אמונה!! ומה אתה חושב...

גם בלב שלי יש חדירת מחבלים... כל מידע שכבר הספקתי להישקף אליו הוא כמו חדירה נוספת של כוחי ועוצם ידי לתוך הלב שלי... הלב שלי כעת רחוק מלהיות נקי!! ומטוהר לפני ההישקף רק על אבינו שבשמים...

אבל כוחותינו פועלים בזירה... כולי תקווה שהעיר קטנה של הלב שלי לאט לאט תתנהק מדוברות צה"ל ונאום ראש הממשלה... לאט לאט הלב שלי יטוהר ויהיה פנוי להיות דמותה לתמר!!! שלא יהיה לי אלא לב אחד לאבי שבשמים... אם חלילה תהיה אזעקה... אבא שבשמים איתי... אם המלחמה תגמר מהר אני אודה בכל לב לאבא שבשמים... ואם ח"ו המלחמה תמשך הרבה זמן... אז לפחות אני אהיה איתו... ואם יהיה לי משעמם... אז לפחות יהיה לי משעמם מולו יתברך... וכשמשעמם מול אבא שבשמים זה דבר מאוד מבורך... כי כשמשעמם מתחילים לדבר... וכשמתחילים לדבר מתפתחת הכירות... וכשמכירים נהיה מעניין... ואז גם כשהמלחמה תגמר אני אשאר שם איתו יתברך... אני לא אפסיק את החברות איתו... כי למדתי להנות במחיצתו ומקירבתו... (משא"כ אם אברה כל הזמן לקוי התוכן... המלחמה יום אחד תגמר... ואני אמצא את עצמי שוב מחפש ריגוש... שוב מחפש משהו מעניין... וכמוכן גם קווי התוכן יצטרכו לחפש מתחת האדמה דם וסבל ורוע בשביל לגרות את הנפש השחוקה שלי... ודו"ק הטבח)

קח את המאמר הזה איתך בידיים!! שים אותו בתור תזכורת לעוד שבועיים... אין לי שמץ של מושג מה יהיה בזירה המדינית והבטחונית בעוד שבועיים... אני לא יודע להגיד כי אין לי שום שליטה על זה...

אבל יש משהו שאני כן יודע להגיד!!! אני כן יכול להגיד מה הולך להתרחש בעיר קטנה של הלב שלי בשבועיים הקרובים... מה פירוש יודע...

אני הוא זה שיחרוץ את גורל הנפש הבריאה שלי בשבועיים הקרובים!!!

אני אחליט האם להיות ממוקד מול האמת שמי כמוני יודע עד כמה היא נכונה שהכל בגזירת עליון... או לחיות בפאניקה מתמדת ולהיות שפוט של כל פוליטיקאי שמוליט בטוב לבו ביין להכניס אותי לדמויות לפי העניין ולפי המידע שהוא החליט לחשוף אותי... (ועוד מילה אחת בייחס לתמונות הזוועה

שמתנגלות ברשת... מי שמחליט להישקף לתמונות האלו זה עניין שלי!!! שידע לו שזו בחירה שלו!!! אסור להישקף לה!!! זה היה הורס ושוחק לנו את הנפש... זה להרוס את עצמנו כמו ידנו... וכבר נצטוונו: אל תפנו אל האלילים- אל תפנו אל מדעתכם... זה בסדר... גם אם אתה לא חשוד על יראת שמים... יש הרבה הרבה אנשים גלויי ראש שמבינים שזה לא עושה להם טוב... אז אנא... לטובתך האישית אל תחשף למראות מזדעזעים שלהיכנס לראש הם נכנסים ולצאת...?? לעולם לא יוצאים... אף פעם אל תכנס לדלת שאין בה אופציה של יציאה... נדמה לי שזה אפילו הוראת של פיקוד העורף...)

תזכור אחת מעצימה כן יצאה לי מכל המתקפת פתע הזו...

כעת כולם מדברים על החוסר מוכנות!!! שהמתקפה הזו מצאה את כוחות הצבא והחילוץ לא מוכנים בעליל!!! כן... כולם מודים בכשל הזה... אף אחד מכוחות הבטחון לא היה ערוך ומוכן למתקפת פתע הזו...

מי יודע... אולי אבא טוב שבשמים שולח לנו קריצה... בני היקרים אוטומו אני שולח לכם פה **מתקפת פתע!!!** פתאום יבא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים... וזה גם הולך להיות מתקפת פתע... מתקפה של אור עצום ונפלא... ואבא שבשמים פונה אלינו ואומר: בני היקרים... אנא... אני מבקש מכם: תהיו כן מוכנים!!! תהיו ערוכים לקראת בא יום ה' הגדול והנורא... שלא תחמיצו את חלון ההזדמנות!!!

כן... בדיוק באותה פתאומיות שפוצה מתקפת הפתע הנוכחית... (למרות שמתמיד דיברו על זה וחששו מתרחיש כזה... והתאמנו ועשו תרגילים אין ספור על תרחיש שכאלו... ובכל זאת... עדיין זה הגיע בהיסח הדעת) ככה בדיוק יום אחד יפתחו השמים ופתאום יבא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים... והנה ה' אלוקים בחזק יבא... הנה שכרו אתו ופועלתו לפניו... ומאז!!! אבא שבשמים יחבק אותנו ויחבק ורק יחבק...

ומכאן ואילך הוא כבר לא יאפשר לנו יותר לחבק אותו... הוא כבר לא יתן לנו את הזדמנות ליזום חיבוק... כל מי שעד עכשיו לא הפגין נאמנות לה'... זהו... כבר לא תהיה לו הזדמנות להיות נאמן לה'... יהיו לצערנו הרבה מאוד יהודים שיחמיצו את הזדמנות והם כבר לא יוכלו להגיד לאבא שבשמים... אבא... גם אם אהוב אותך!!! גם אני מוכן להתמסר אליך!!! תם עידן!!! כי מאותו יום ואילך ה' יקח את כל הכמה רק לו יתברך!!! רק הוא אוהב... רק הוא מרעיף ומחבק משפיע ונותן...

ואבא שבשמים פונה אלינו ואומר: תחטפו... תנצלו את ההזדמנויות האחרונות שלכם... נאמנות... תהיו ערוכים לאופציה שאנחנו בישורת האחרונה... (כן... זו נבואה שהגי הנביא מתנבא בהושענא רבה!!! הבן איש חי אומר לקרא את הנבואה הזו בהושענא רבה... "עוד אחת מעט היא ואני מרעיץ את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה..." וזו לא נבואת פורענות זו נבואה של טרום גאולה!)

יום יבא ואבא שבשמים ישלוף את הדיסק של הוא שטן הוא יצה"ר הוא מלאך המוות... ובבת אחת העולם יהפך להיות זך ונקי... כולם ישליכו את המכשירים בתיעוב ובגועל וירוצו לדרוש את ה'... אבל מעטים!!!! מעטים יהיו אלו שיוכלו להופיע בגאון מול אבא שבשמים ולהכריז בתרועות נצחון: אבא שבשמים הקדמתי אותך!!! אני פרשתי מהמכשיר הזה רגע לפני ששלפת את הדיסק! אני חסמתי את עצמי בשעה שהייתי מכושף על זה... אני פרשתי מזה למענך... אני התמסרתי והייתי נאמן לרצונך רגע לפני שגילית אתה את הנאמנות שלך אלינו...

לפני התשפ"ד שנים היה משחק מחבואים... הקב"ה היה "הסופר" ואדם הראשון הוא זה שהתחבא... והקב"ה מצא אותו... ומאז!!! מאז חטא אדם הראשון... המשחק הוחלף לפי הכללים של משחק המחבואים... למי שזוכר, מי שנתפס הוא הסופר... ומכאן ואילך הן אתה קל מסתתר... הקב"ה הוא זה שמתחבא ואילו אנחנו "הסופרים" אנחנו צריכים לחפש אותו... אנחנו צריכים למצא אותו... והוא מתחבא... מסתתר... והלוואי והמחבואים האלו זה היה משחק... זה לא צחוק בכלל... הקב"ה לפעמים מתחבא במחבואים מאוד "טובים" שמאוד קשה למצא אותם... **אבל בשביל זה אנחנו כאן!!! אנחנו בשביל למצא אותנו!!!** וכל אחד ואחד מאיתנו יוצא לדרוך האישי... יוצא לחפש את בורא עולם... והמשימה היא למצא אותו!!! וצריך להזדרז!!! להזדרז למצא אותו!!! ולמה?? כי יום אחד הוא יצא מהמחבא... ומי שלא הספיק למצא את ה'... אז ה' ימצא אותו... יום אחד ה' יחבק את כלונו... יום יבא וכל ישראל יש להם חלק לעולם הבא... השאלה מי מצא את מי...

מי ניצח במשחק המחבואים...?? מי מצא את מי?? אם אני מצאתי את ה'... ניצחתי!!! אני מצאתי אותך!!! נקדמה פניו בתורה!!! אמרתי לך תודה רגע לפני ש"ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלונינו..." אבל אם אבא שבשמים חיכה וחיכה ובסוף הוא נאלץ לצאת ולמצא אותנו... זה יהיה אמנם רגע מאוד נשגב... פתאום יבא אל היכלו... הנה אבא שבשמים הגיע... אבל יתלווה שם גם טעם מר ועצוב של החמצת הזדמנות... סו"ס מי שלא הספיק למצא את ה'... החמיץ הזדמנות וה' מצא אותנו...

ישנם כעת יותר מתשע מאות נשמות יהודיות שנרצחו על קידוש השם... ולפי מה שקבלנו מחז"ל הרוגי מלכות נכנסים היישר על כנפי השכינה לצרור בצרור החיים... הם הגיעו היישר להקפות של שמחת תורה בהיכל של הרוגי מלכות **אבלו!!!** ליידער ליידער... יש הבדל אחד גדול בין ההקפות שבשמים להקפות שבבית הכנסת... כי בהקפות שבשמים לא אתה מקיף את התורה... אלא התורה מקיפה אותך... התורה עוטפת את אותם נשמות באהבה וחמלה ומגוננת עליהם כי סו"ס הם בנים של ה'... אבל הם?? אותם נשמות... הם לא זכו לחבק את התורה!!! והם לעולם כבר לא יזכו לחבק את תורת ה'!!! הם החמיצו את הזדמנות לעמול בתורה... להתייגע בתורה... לשלם מחיר על התורה ולהפגין נאמנות ורצון להקים בית של תורה... ועל זה!!! על זה אנחנו בוכים ומתאבלים... על הנשמות האבודות האלו שבילו שם במסיבת טבע בעיצומו של שמחת תורה... לבכות על אובדנם?? על אבידתם?? לא... דווקא הנשמות האלו הם כבר לא אבודות... כי יש להם אבא שבשמים שהתנגעע אליהם במשך כל השנים... חיכה להם בכליון עיניים שהם ימצאו אותו וכעת הוא יצא מהמחבא ויקבל אותם באהבה ובדמעות והוא מסתיר אותם בסתר כנפיו... אבל הנעמימות הגדולה היא **שהוא** מצא אותם ואילו הם לא זכו למצא אותו!!! הם החמיצו את משחק המחבואים שבשביל זה כולנו נשלחנו לכאן... הם החמיצו הזדמנות למצא את ה' רגע לפני שהוא יצא מהמחבא ומצא אותם...

(ההזדמנות שלהם להיות בעלי הטובה שמוציאה את ה' ומגלים אותו בכוחות עצמם... ההזדמנות הזו אבודה!!!) ועל זה אנחנו אמורים לכאוב!!! ושוב: תבין: אנחנו בתור חרדים לדבר ה'... אנחנו אמורים להסתכל על הדברים במבט יותר מרומם... בימים אלו שאנחנו כואבים על כ"כ הרבה נדחי ישראל שנהרגו מחוץ לבית הכנסת בשמחת תורה... בא נחשוב רגע... על מה אנחנו באמת בוכים?? על מה... על צעיר שהיה יכול להמשיך לבלות שם במסיבת הטבע ופתאום הביאנו הזה נגדע באיבו?? כן?? זה הנושא?? מיאל חילונו...כן... זה הנושא... עשינו כ"ף... חלמנו להמשיך לכי"ף... ופתאום הטיסה התבטלה ואלוקים סגר את המועדון... אבל אנחנו... איך אנחנו אמורים לראות את הדברים??

אנחנו מתאבלים על החמצת הזדמנות!!! יש פה נשמה שעד כה הייתה אבודה והיא הייתה אמורה לחפש ולמצא... אבל היא לא הספיקה למצא והקב"ה יצא מהמחבא ומצא אותה... וכאן לא נותר לנו אלא להפנים ש-**החיתת אל לבנו!!!** כן... ישנה כעת תחושה של הסתרת פנים... פחד... והן אתה קל מסתתר... ואם אנחנו ממשיכים לחיות בתוך ההסתרה הזו... בשביל מה אנחנו ממשיכים להתהלך כאן??

בשביל למצא את ה'!!! לגלות את ה'!!! לזהות שמכל השחקנים שבוחשים בקלחת החל מחמאס' איראן, צה"ל ומשרד הבטחון... הרי הכל בגזירת עליון... אין עוד מלבדו!!! הכל מתחיל ונגמר בו יתברך... אה... לא רואים את זה?? מה... אתה רוצה שהקב"ה יתגלה ויראה לך אותו בעיניים?? לא כדאי לך... יש לנו כבר יותר מ-900 אנשים בשבוע האחרון שנשמתם יצאה ממשחק המחבואים וביציאת נשמה הם זכו לגילוי שכינה!!! ועד כמה שידוע לי אתה לא רוצה להחליף איתם... אתה מעוניין שה' יתן לך צ'אנס להמשיך למצא אותו... להמשיך להקדים אותו... להמשיך לאהוב אותו!!! ליהות אותו!!! ולחבק את תורתו ולהגיד לו: אני מקדים אותך!!! אני בחרתי בך רגע לפני שהופעת ותנשא עלינו לעיני כל חי... אני לא מחכה לרגע שכולם ירוצו כמו מכושפים לדרוש אותך לשמך ולזכרך תאוות נפש... אני בוחר בך כשעדיין אין תאוות נפש... אני בוחר בך גם כשהתאוות נפש שלי רוצה להיפך מרצונך... והחיתת אל לבנו!!!